(6) И подиръ много дни ми рече Господь:
Стани та иди при Евфратъ, и земи отъ тамъ
поясътъ който ти заповѣдахъ да скриешь
тамъ. (7) И отидохъ при Евфратъ та иско-
пахъ, и зѣхъ поясътъ отъ мѣстото дѣто
бѣхъ го скрилъ; и, ето, поясътъ бѣше се
развалилъ, — не бѣ потрѣбенъ за нищо.
(8) Тогазь биде слово Господне къмъ мене
и рече: —
(9) Така говори Господь:
Така [а]ще развалю гордостьта на Юда
И голѣмата гордость на Иерусалимъ.
(10) Тѣзи зли людие които се отричатъ да
слушатъ думитѣ ми,
И [б]ходятъ споредъ жестокостьта на
сърдцето си,
И отиватъ подиръ други богове
За да имъ служатъ и да имъ се кла-
нятъ,
Ще бѫдатъ като този поясъ
Който не е потрѣбенъ за нищо:
(11) Защото както поясътъ залѣпнува за
чрѣслата на человѣка,
Така прилѣпихъ при себе си всичкийтъ
Израилевъ домъ
И всичкийтъ Юдинъ домъ, говори Го-
сподь,
[в]За да бѫдатъ мои людие,
[г]И име, и хвала, и слава; но не послу-
шахъ.
(12) За то ще имъ кажешь това слово:
Така говори Господь Богъ Израилевъ:
Всякой мѣхъ ще се напълни съ вино:
И тѣ ще ти рекатъ:
Та не знаемъ ли ний че всякой мѣхъ
ще се напълни съ вино?
(13) Тогазь ще имъ речешь: Така говори
Господь:
Ето, ще напълнѧ всичкитѣ жители на
тази земя,
И царетѣ които сѣдятъ на Давидовътъ
прѣстолъ,
И священницитѣ, и пророцитѣ,
И всичкитѣ Иерусалимски жители, [д]съ
опиване.
(14) И ще [е]си строшѧ единъ отъ другъ,
И бащитѣ и синоветѣ купно, говори
Господь:
Не щѧ да пожалѧ, нито да пощадѧ,
нито да помилвамъ
Да ти не истрѣбѧ.
(15) Слушайте и чуйте: не се надигай-
те;
Защото Господь говори.
(16) [ж]Дайте слава Господу Богу вашему
[з]Прѣди да докара тъмнина,
И прѣди нозѣтѣ ви да се прѣпнѧтъ по
мрачнитѣ планини,
И когато [и]вий чакате видѣло, той да го
прѣвърне въ [і]смъртна сѣнка
И да *го* направи мракъ.
(17) Но ако не послушате това,
Душата ми ще плаче тайно поради гор-
достьта *ви*,
И [к]окото ми ще се просълзи горко и
ще пролѣе сълзи;
Защото стадото Господне се завожда
въ плѣнъ.
(18) Речѣте [л]на царя и на царицата:
Смирѣте се, сѣднѣте;
Защото падѫ отъ главитѣ ви
Вѣнецътъ на славата ви.
(19) Градоветѣ южни се затвориха;
И нѣмъ кой да ги отвори:
Всичкий Юда се заведе въ плѣнъ,
Цѣлъ се заведе въ плѣнъ.
(20) Дигни очитѣ си та [м]виждь идущитѣ
отъ сѣверъ:
Дѣ е стадото което ти се даде, — ту-
бавитѣ твои овци?
(21) Що ще речешь когато тѧ посѣти?
Защото ти си ги научилъ да началству-
ватъ надъ тебе *като* князове:
[н]Не ще ли тѧ хванатъ болѣзни както
жена кога ражда?
(22) И ако речешь въ сърдцето си:
[о]Защо се случи това на мене?
Поради множеството на беззаконието ти
[п]подигнахѫ се политѣ ти,
Насилно се заголихѫ петитѣ ти.
(23) Може ли Етиопянинъ да промѣни ко-
жата си, или рисъ пьстротитѣ си?

а Лев. 26; 19.
б Гл. 9; 14. 11; 8. 16; 12.
в Исх. 19; 5.
г Гл. 33; 9.
д Иса. 51; 17, 21. 63; 6. Гл. 25; 27. 51; 7.
е Псал. 2; 9.
ж Нис. Нав. 7; 19.
з Иса. 5; 30. 8; 22. Амосъ 8; 9.
и Иса. 59; 9.
і Псал. 44; 19.
к Гл. 9; 1. 14; 17. Плачъ 1; 2, 16. 2; 18.
л Виж. 4 Цар. 24; 12. Гл. 22; 26.
м Гл. 6; 22.
н Гл. 6; 24.
о Гл. 5; 19. 16; 10.
п Иса. 3; 17. 47; 2, 3. Ст. 26. Иез. 16; 37—39. Наумъ 3; 5.